

Az ezredévi ünnepekről – egy soproni diáklány szemével

*A napokban igen figyelemre méltó kis csomagot hozott Szerkesztőségünkbe a posta. A boríték lapunk egy kis olvasójának sorait tartalmazta, ki naplójában jegyezte le kalandjait és érzemé-
nyeit, melyek akkor születtek, midőn néhány napig az ezredévi ünnepségsorozat rendezvénye-
inek némelyikét látogatta. Szerkesztőségünk örömmel tár kis taglalatot a nyájas olvasók elé.*

1895.december 12. Történelem órán Rozgonyi tanár úr A Buda-
pesti Naplóból olvasott fel. Csodás, hogy a parlamenti pártok a
közelgő Millenniumi Díszévre Treuga Deit hirdettek. Meg kellett
nézmem a nagypallaszban mit jelent.

1896.február 7. Vacsoránál Apuska azt mondta, hogy nem is 896-
ban volt a honfoglalás, mire Lali sógor azt válaszolta, hogy kár,
hogy Árpád nem kormánypárti lapot olvasott. Anyuska azt mondta,
hogy akkor most ő is treugát hirdet.

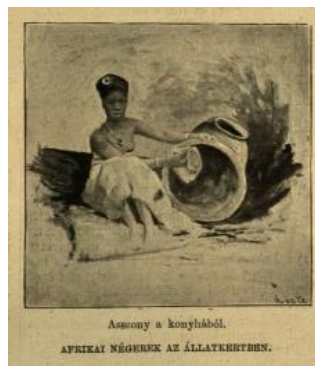
1896. március 20. Rozgonyi tanár úr megmutatta az Ezredévi Em-
lékév eseményeinek programját. Nem is tudom, mit néznék meg a
legszívesebben.

1896.május 19. Szinte minden történelem órára jut a szenzációs
hírekből. Az egész világ Budapestre és hazánkra figyel ! Megnyílt a kiállítás, díszelőadás az
Operában ! Tűzijáték, díszszemle a vérmezőn. Beh kár, hogy Apuskát a vasútfőnökség ide,
Sopronba helyezte néhány éve...

1896.május.20. Anyuska azt mondta Apuskának, hogy már régen látta Amália tantit és utaz-
zunk Budapestre. Apuska azt mondta na jó, amíg Anyuska Amália tantit látogatja, addig meg-
jutalmaz engem a jó bizonyítványért, és elvisz az ezredévi világkiállításra.

1896.július 2. Hurrá utazunk ! A Zuglóban Amália tantinál ebédeltünk. Főleg Anyuska mesélt
rólunk, Apuska azt mondta, hogy nem beszél németül – gondolkodtam is, hogy akkor hogy
beszél Savanyúkuton a munkásokkal..?

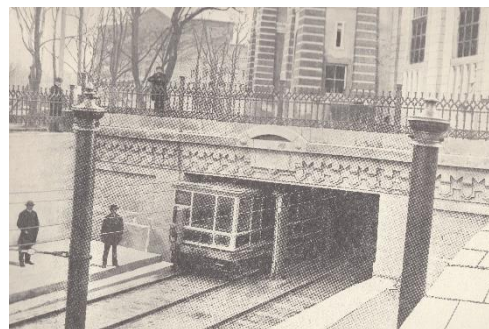
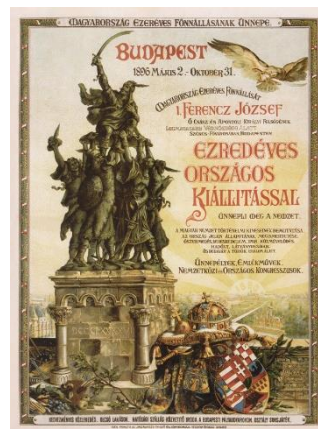
1896.július 3. A Gizella téren ültünk fel a sous terrain
villamosra – korunk technikájának csodája ! És ha-
marst elénk tárult az ezredéves országos kiállítás.

Apácska azt mondta, hogy a
magyar állam dicsőségét s a
nemzeti erő nagyságát látjuk
viszont. Sok mindent bejár-
tunk, a néger faluba csak
Apuska ment be, neki na-
gyon tetszett. Mi addig Anyuskával a Gerbeaud-részleget néztük
meg és ettük végig pukkadásig. Apuska mesélte, hogy az öreg Kug-
lernak a Lenk-átjáró mellett volt Sopronban cukrászdája és műhelye.
Vittünk Amália tantitnak néhány kuglert. Búcsúzóul bejegyeztük a
nevünket a külön pavilonban őrzött aranykönyvbe.

Apuska szerint elég volt a tömegeből és perzsavásárból, némi
villamosozás és fogaskerekűzés után a budai hegyek árnyas
fái között felmentünk a Svábhegyre. Kis sétával a Széche-
nyi-emlékhez értünk, mely egy grandiozus mellszobor.
Apácska szép beszédet mondott magyarul (Amália tanti
nem is értette), hogy a legnagyobb magyar álomszerű esz-
méket valósított meg nemzeti gyarapodásunk dicsőségre és

a lenti, modern Magyarország nélküle nem teremődött volna meg.

1896.július 16.Több napja, hogy már itthon vagyunk, de nem tudom feledni a budapesti napokat.

Lali sógor vacsoránál a Budapesti Naplóból ezt olvasta Apuskának: "Az ősz apák az ezred-éves ünnep időpontján nyugodt öntudattal tekinthetnek a jövőbe is, mert meggyőződésük azt a jól eső reményt kelti bennük, hogy Budapest a második ezredévben visszaesést többé nem mutathat, mivel culturalis, erkölcsi és közgazdasági alaptényezői erős fundamentumként vannak lerakva a jövőbeli fejlődés számára." Apuska csak annyit mondott, hogy jó lenne, ha így lenne..

Források

<http://www.urbanlegends.hu/2010/07/allatkerti-negerek-a-pesti-vilagvarosban/>

*Egy darab Afrika Budapesten.*In: *Vasárnapi Ujság 1896. augusztus 30*

<http://epa.oszk.hu/00000/00030/02219/pdf/02219.pdf>